

מסכת כלים

פרק ז

א. הקלתות של בעלי בתים שנפחתה פחות משלשה טפחים, טמאה, שהוא מסיק מלמטון וקנדרה בשלה מלמעלן. יתר מכאן, טהורה. נתן אבן או צרור, טהורה. מרחקה בטיט, מקבילת טמאה מכאן ולהבא. זו היתה תשובת רבי יהודה בתנור שנתנו על פי הבור או על פי הדות:

ב. דכון שיש בו בית קבול קדרות, טהור משום כירה, וטמא משום כלי קבול. הצדדין שלו, הנוגע בהם אינו טמא משום כירה. הרחב שלו, רבי מאיר מטהר, ורבי יהודה מטמא. וכן הכופה את הסל ועושה על גביו כירה:

ג. כירה שנחלקה לארבעה, טהורה. ורחבה, טמאה. כפח שנחלק בין לארבעו בין לרחבו, טהור. חצר הכירה, בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות, מטמאה במגע ובאור. פחותה מכאן, מטמאה במגע ואינה מטמאה באור. כיצד משערין אותה. רבי ישמעאל אומר,

נותן את השפוד מלמעלן למטן וכנגדו מטמאה באויר. רבי אליעזר
בן יעקב אומר, נטמאה הכירה, נטמאת הקצר. נטמאה הקצר, לא
נטמאת הכירה:

ד. היתה מפרשת מן הכירה, בזמן שהיא גבוהה שלש אצבעות,
מטמא במגע ובאויר. פחותה מכאן או שהיתה חלקה, טהורה.
פטפוטי כירה, שלשה, של שלש אצבעות, מטמאים במגע ובאויר.
פחות מכאן, כל שכן הן טמאים, ואפלו הן ארבעה:

ה. נטל אחד מהן, מטמאין במגע ואינם מטמאים באויר, דברי רבי
מאיר. רבי שמעון מטהר. עשה שנים, זה כנגד זה, מטמאין במגע
ובאויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר. היו גבוהין משלש
אצבעות, משלש ולמטן מטמאים במגע ובאויר, משלש ולמעלן
מטמאין במגע ואינן מטמאין באויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון
מטהר. היו משוכים מן השפה, בתוך שלש אצבעות, מטמאים
במגע ובאויר, חוץ משלש אצבעות מטמאים במגע ואינם מטמאים
באויר, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר:

ו. כיצד משערין אותן. רבן שמעון בן גמליאל אומר, נותן את
הכפה ביניהן, מן הכפה ולחוץ טהור, מן הכפה ולפנים, ומקום הכפה
טמא:

